

אבא תַחנָה וְהַחלֵּה

סיפור מאיר על אמונה, בטחון וחסד

הַכִּירוּ אֶת אֲבֹא תַחֲנָה

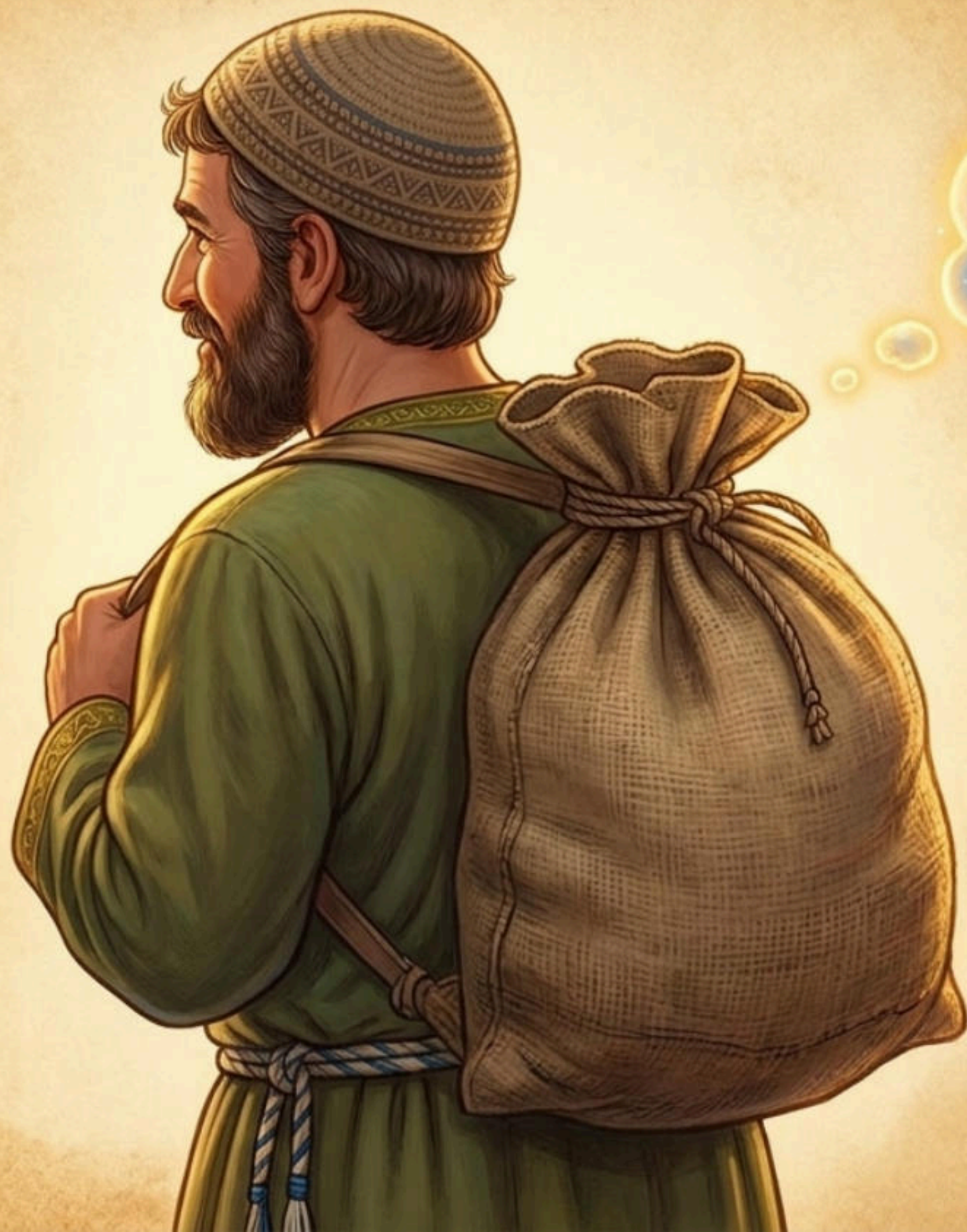
זֶהוּ אֲבֹא תַחֲנָה. הוּא
הוּא אִישׁ צַדִּיק מְאֹד.
אֲבֹא תַחֲנָה אוֹהֵב אֶת ה'
בְּכָל לְבוֹ וְתָמִיד מְחַפֵּשׁ
מְחַפֵּשׁ לַעֲשׂוֹת מְצֻרוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

שַׁבַּת הַמַּלְכָּה מִתְקַרְבֶּת

יום שְׁשִׁי הַגֵּיעַ, וְהַשְּׁמֶשׁ
עֹמֵד לְשִׁקְעוֹ. אָבָא
אָבָא תַחֲנֶנָּה מְהֵרָה מְאֹד
בְּדֶרֶךְ כְּדֵי לְהַגִּיעַ לְבֵיתוֹ
לְבֵיתוֹ לְפָנֵי כְּנִיסַת
שַׁבַּת הַמַּלְכָּה.

הַשֶּׁק הַיָּקָר מְכֹל

עַל גִּבּוֹ נִשָּׂא אָבִא תַחֲנָה שֶׁק כָּבֵד.
בַּשֶּׁק הַזֶּה הֵיטָה כָּל הַפִּרְנָסָה שֶׁל
מִשְׁפַּחְתּוֹ – הַכֶּסֶף כְּדֵי לְקִנּוּת אֶכֶל
לִילְדָיו לְכֹל הַשָּׁבוּעַ.

הַהִפְתָּעָה בַּצִּמָּת

פְּתָאוּם, בַּצִּמָּת הַדֶּרֶכִּים הַחֲשׂוּכָה, עָצַר אֲבָא תַחְנָה. הוּא רָאָה יְהוּדִי עָנִי וְחוֹלָה
מְאֹד שׁוֹכֵב עַל הָאֲדָמָה, חֲלָשׁ וְכָאוֹב.

קריאה לעזרה

האיש החולה הושיט יד חלשה
ובקש: "רבי, עשה עמי חסד
והכניסני לעיר, כינת היאכר,
כי אין בי כח ללכת."

הבחירה הקשה

אם יעזור לחולה, יצטרך להשאיר את השק בחוץ ואולי הפסד יגב. אך איך אפשר לעזב יהודי חולה לבד בחשך?

מָה חָשׁוּב יוֹתֵר?

בְּלִבּוֹ נַעֲרָכָה שְׁקִשִּׁילָה. עַל כֶּף אַחַת: פְּרֻנָּסַת הַמְשַׁפָּחָה שְׁלוֹ. עַל
הַכֶּף הַשְּׁנִיָּה: מִצּוֹת הַחֶסֶד וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל. מָה אֲבֵא תַחֲנָה יְבַחֵר?

בְּטָחוֹן שָׁלֵם בֵּה'

אֲבָא תַּחֲנָה בָּחַר בַּמַּצּוּוֹה!
הוּא יָדַע נְשָׂה' צְוָה עָלֵינוּ
לַעֲשׂוֹת חֶסֶד. הוּא הֶחָלִיט
הֶחָלִיט לְסִמּוֹ עַל הַבּוֹרָא,
שׁוּדָאִי יִשְׁמַר עַל רְכוּשׁוֹ.

מַעֲשֵׂה הַחֶסֶד הַגָּדוֹל

בַּעֲדֵינוֹת רַבָּה, הָרִים אֲבָא תַחֲנָה אֶת הַחוּלָה עַל כַּתְּפָיו. אֶת
הַשֶּׁק הַכָּבֵד וְהִיקָר הוּא הִנְשִׂאִיר מֵאַחֲזוֹר, וְהֵחֵל לָלֶכֶת לָעִיר.

דאָגה עַד הַסּוּף

הוא לא רק הכֵּנים אותו
לְעִיר, אֲלָא הֵבִיא אותו
לְחֶדֶר בְּטוֹחַ.
אָבֹא תַחֲנֶה דָּאג שִׁיְהִיָּה
לְחוּלָה מִיָּם וְנוֹחַ לְפָנַי
כְּנִיסַת הַשַּׁבָּת.

לפני הַנֶּס

אחרי הַנֶּס

הַנֶּס הַמוֹפֵּלֵא!

כְּאִשֶּׁר רָץ בַּחֲזָרָה לְצִמָּת, הִתְגַּלָּה גַם עֲצוּם! הַשֶּׁק הָיָה שָׁלֵם, אֲךָ בַּמָּקוֹם
סְחוּרָה רְגִילָה, הוּא הָיָה מָלֵא בַּמַּטְבְּעוֹת זָהָב וְאַבְנִים יְקָרוֹת.

הוֹדִיָּה לְבוֹרָא עוֹלָם

אָבֵא תַחֲנָה הָרִים יָדָיו לַשָּׁמַיִם
וְהוֹדָה לָהּ מֵעַמְקֵי הַלֵּב.
הִלָּקַח לְמַדְנוֹ: מִי שְׁמוֹנֶת
לְמַעַן מַצּוּה, לְעוֹלָם
לֹא מִפְסִיד. ה' תָּמִיד
מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב.

אַהֲבַת ה' וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל

אַהֲבַת ה' וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל קְשׁוּרוֹת יָחַד. כַּאֲשֶׁר אָנוּ מִרְחָמִים וְעוֹזְרִים לְיִלָּדִים
שֶׁל ה', ה' שִׂמַּח בָּנוּ, אוֹהֵב אוֹתָנוּ, וְעוֹטֵף אוֹתָנוּ בְּאוֹרוֹ.

נִקְדוֹת לַמַּחֲשָׁבָה בַּכֶּתֶה

1. מָה אַתֶּם
הַיִּיתֶם עוֹשִׂים
בְּמָקוֹם אָבֹא
תַּחֲנָה בַצִּמָּת?

2. מֵדוּעַ לְדַעְתְּכֶם
ה' עָשָׂה לוֹ גֵּם
כָּל כֶּךָ גָּדוֹל?

3. סִפְרוּ עַל
מְקוֹרָה שְׁבוּ
וּתְרַתֶּם עַל מַשְׁהוּ
שְׁלָכֶם כְּדִי
לְעֹזֵר לְחֵבֶר.

